తగ్గిపోయి వున్నాయి. కాలవ రెండు కట్టలకు ఆనుకొని నీళ్ళులేవు పది గజాల పాటు దూరంలో కాలవ మధ్యలో మాత్ర పాయగా మోకాటిలోతు నీళ్ళు మెల్లగా పారుతూండేవి ఇప్పుడు కాలవ అలాగే వుందనుకొని కాలవ దాటటానికి వచ్చాడు సుబ్బాయి. కాని యీ మధ్యలో కాలవ వదిలారు. పై నుంచి వరదలు వచ్చి ఏరు నిండింది ఏరు పొర్లుతూండగా పెద్ద కాలువ తలుపులు పూర్తిగా ఎత్తబడి నాయి. నిమిష నిమిషానికి కాలవ ఉబుకు తుంది! షావుకారు — ఇనసకట్టూ వృక్కవడ్డీలా క్షణక్షణానికి కాలువనీటిమట్టం పెరుగుతూంది.

లంబాడి దెయ్యం ఊహాతో తత్తర పాటులో వున్న సుబ్బాయి కళ్ల చీకట్లో ఉబికి ఉబికి ఉరవళ్ళు పరవళ్ళతో ప్రవహిస్తున్న కాలువను చూపలేకపోయినై!

అకస్మాతుగా గొంతు వరకు నీళ్ళొచ్చే సరికి చిన్నోడికి మతిపోయింది, ఇదంతా లంబాడి దెయ్యం చేస్తున్న పనే అనుకున్నాడు. దూరంగా కట్టమీద తుమ్మచెట్ల వెనగ్గా రావి చెట్టు తలలు విరబోసుకుని కన్పిస్తోంది. గగ్గోలు పెట్టి అరిచాడు. ప్రవాహ వేగం చిన్నోడి శరీరాన్ని లోపలకు లాగివేస్తోంది. కాళ్ళ కింద ఇసుక తప్పుకొని సుడులు తిరుగుతోంది.

సుడిగుండంలో ఇరుక్కున్న సుబ్బాయికి చెయ్యీ, కాలు ఆడలేదు. గుండంలో పడి మునుగుతూ, తేలుతూ ప్రవాహ వేగంలో కొట్టుకుపోతున్న అన్నం మూట చిన్నోణ్ణి కిందకులాగివేస్తుంది. తన తలమీద ఏదో విపరీతమయిన శక్తి కూచుని లోపలకి తొక్కుతూన్నట్టూ, గొంతుపట్టుకొని లోపలకు గుంజుకుంటోన్నట్టుగా అయిపోయింది చిన్నోడి పని!

చిన్నోడి ఖాళీ పొట్టలో కొత్తనీరు చేరింది! చిన్నోడి ఊపిరితిత్తుల్లోకి కొత్తనీరు చిమ్ముతోంది!

చిన్నోడు కళ్లు తేలవేశాడు. కాళ్లు, చేతులూ కొట్టుకోవడం మానివేసినయ్ —

నంగనాచిలా, తనకేమీ తెలియనట్టే శ్రీవారి చిరుజీతగాణ్ని పొట్టలో దాచుకొని ఒడ్డునవున్న మట్టికోస్తూ కాలువ ప్రవహిస్తూ వుంది.

* * * *

సూర్యుడు కరకరా పొడిచి రెండు బారలు పైకి ఎక్కాడు శ్రీ రావుగారు వళ్లు విరుచుకుంటూ నిద్రలేచారు

నిన్న చేసిన శ్రమదానానికి వళ్లంతా విరగ్గొట్టేసినట్టుంది. అయితే ఏం? కష్టేఫలే! అన్నారు. రేపు ఉదయం పేపర్లలో తన చిత్రం....మట్టితట్టలు మోస్తోన్న చిత్రంతో సహా-ఉల్లిపాలెంలో జరిగిన శ్రమదాన కార్యక్రమం తాలూకు వార్తలన్నీ వస్తాయి. లక్షలాది ప్రజలు చదువుతారు. మహామహానాయకులంతా తన చిత్రాన్ని చూస్తారు! ఈ దెబ్బతో తన నియోజకవర్గంలో ఎదురు ఎవరు నిలవగలుగుతాడు తనకు?

అలా ఆలోచిస్తూ మంచం దిగి శ్రీవారు బయట అరుగుమీద కొచ్చి కూర్చుని-

"ఒరే! చిన్నోడా? నీళ్ళు, వేప పుల్లా పట్టుకురారా!" అని బిగ్గరగా సాలెట్లోకి చూసి అన్నాడు.

చిన్నోడు రాలేదు! పలకలేదు!

శ్రీవారికి కోపం వచ్చింది. పిలవంగానే మనిషి హాజరవకపోతే రావుగారికి చెడ్డకోపం కలుగుతుంది నిద్రలేచేసరికి ముఖానికి నీళ్ళు, వేపపుల్లా సిద్ధంగా అరుగుమీద వుండాల్సింది యీ రోజు లేవు, పైగా జీతగాణ్ణి పిలిస్తే పలకడు! కోపం వచ్చిందంటే రాదు మరీ!

"ఒరే! సుబ్బాయ్! ఎక్కడ చచ్చావురా? పిలుస్తుంటే పలకవేరా" గర్జించారు శ్రీవారు.

నీళ్ళు తాగి వుబ్బి తేలి కొట్టుకొచ్చిన చిన్నోడి శవం ఉల్లిపాలేనికి రెండు మైళ్ళు దిగువనున్న కాలవలాకుల దగ్గర ఆగింది! శ్రీవారి శ్రమదానాన్ని గురించి శిలవలు పలవలుగా చెప్పుకొంటూన్న జనం లాకుల దగ్గిర తేలిన కుర్రాడి శవాన్ని చూసి బయటికి లాగారు.

శ్రీవారి గొంతు మళ్ళీ గర్జించింది-

"ఒరేయ్! చిన్నోడా! ఎక్కడ చచ్చావురా? నిన్నేరా పిల్చేది? వినబట్టంలా!......"

వినడానికి అక్కడ చిన్నోడు లేడు!

కనడానికి దేవుడూ లేడు!

(వనశ్రీగారి కథా సంపుటి 'శ్రీవారి శ్రమదానం' నుండి పునర్ముద్రితం.) ✻

దాసు మధుర భారతి

మినీకథ

దర్జీవాడు

బొమ్మల పండగొస్తోంది, సోఫాలకు కొత్త కవర్లు కుట్టించాలని ఎన్నాళ్ళుగానో అనుకుంటున్నాం పేపరు తెరిస్తే చాలు ఎగ్జిబిషన్‌లు, రిడక్షన్‌లు, డిస్కౌంట్‌లూ అంటూ కన్నుల పండుగ్గా వుంటాయి రకరకాల ప్రకటనలు. అందులో ఇక్కడ ఢిల్లీలో సంవత్సరం పొడుగునా ఏవో ఎగ్జిబిషన్‌లు జరుగుతూనే వుంటాయి.

పది పర్సెంటన్నా నరే పరుగులు పెడారు జనం. తీరా వెళ్తే ఏడు పర్సెంట్ టాక్సు. చివరకు మిగిలేది రూపాయికి మూడు పైసలు. కరువు రోజుల్లో కొద్దిగా మిగిల్చినా గొప్పే. ఎలాగో తిరిగి తిరిగి కొన్ని గుడ్డ నచ్చక, కొన్ని డబ్బు నచ్చక వదిలేసి చివరకొక కొట్లో కొన్నాం గుడ్డ. కవర్లు కుట్టటానికి కొట్టువాడే మిషనువాణ్ణి పంపిస్తానన్నాడు.

సాయంత్రానికల్లా దర్జీవాడు వచ్చాడు భుజాని గదలాగా మిషను బుజాన పెట్టుకుని. పేరేమో కరార్‌సింగ్‌ట ఎర్రటి కళ్ళు, పాన్ వేసుకున్నాడేమో గారపట్టిన పళ్ళతో ఎర్రటి నోరు, పెద్ద మీసాలూ వాడూ, చూట్టానికేమో అచ్చం సినిమా విలన్‌లాగా వున్నాడు.

వస్తూనే ఇల్లంతా దొంగచూపులు చూట్టం మొదలెట్టాడు నాకూ, మా అమ్మాయికీ వాణ్ణి చూస్తుంటే దొంగాడేమోనని భయం పట్టుకుంది. మావారేమో "వెధవ భయాలూ మీరూనూ, అందరిమీదా అనుమానాలే, నే నున్నాగా మీ రవతలకెళ్ళండి" అన్నారు తనేదో వాణ్ణి పొడిచేసేటట్టు.

సోఫాలు బరబరా లాగాడు టేపు తీశాడు జేబులోనుంచి. పైకి క్రిందికి కొలతలేసి చకచకా కత్తిరిస్తున్నాడు. మధ్యమధ్య మా వంక చూస్తున్నాడు తమాషాగా. మేం తెలుగులో వాణ్ణిగురించి మాట్లాడుకుంటున్నాం. 'ఇలాంటివాళ్ళే పగలు ఇల్లంతా తనిఖీచేసి, రాత్రికి దొంగతనానికొస్తారట....వాడేమిటి అలా దొంగచూపులు చూస్తాడు వస్తువులన్నీ బయటపెట్టి దొంగనవ్వు నవ్వుతాడు.' అని పెద్దగానే అనుకుంటున్నాం.

వాణ్ణి మాట్లాడిద్దామని "కహాఁకే రహనే వాలే హై" అన్నా. అంతే, ఆపకుండా వాగటం మొదలెట్టాడు హిందీలో. వాడిది మీరట్‌ట. వాళ్ళ నాన్నేమో ఆర్మీలో పనిచేశాట్ట అందుకని ఇండియా అంతా చూసేశాట్ట. సికిందరాబాద్ చాలా నచ్చిందట ఇడలీ (ఇడ్లీ) చాలా ఇష్టంట. డోషాలు (దోసెలు) డజనైనా లాగించేస్తాడట ఏవేవో చెప్తూ కత్తిరించటం పూర్తి చేశాడు.

ఒక కవరు కుట్టేడో లేదో 'అభీ ఆయేంగే దస్ మినిట్‌మె' అంటూ బయటికెళ్ళిపోయాడు. పది నిమిషాలు, పావుగంట, అరగంటవుతోందిగాని వాడుమాత్రం పత్తాలేడు. మా భయం ఎక్కువవటం మొదలయింది. 'వీడు తప్పకుండా దొంగే అయివుంటాడూ, ఇంకా యిద్దర్ని తేవటానికి వెళ్ళాడేమో, వచ్చాక ఏ పిస్టలో చూపిస్తే ఏం చెయ్యాలి?'

అని గాభరాగా వుంది. మావారికేమో నవ్వు, అవసరంగా మేం గాభరాపడి తనని గాభరా పెట్టేసున్నామని చీవాట్లు పెడుతున్నారు.

నేనూ, మా అమ్మాయి కలిసి మా కున్న వన్నీ దబదబా పప్పుల డబ్బాల్లో, బియ్యపు డబ్బాలో దాచేశాం. కారం రెండు పొట్లాలు కట్టుకుని చెరొకటి చెంగుచాటున వాడికి కనబడకుండా చేతుల్లో దాచుకుని జాగ్రత్తపడ్డాం. మావారికి ఏమేం చెయ్యాలో చెప్పిపెట్టాం. నాలుగు లావాటి కర్రలు వాడికి కనబడకుండా కర్టెన్ల వెనక దాచాం.

మా హడావిడంతా చూసి మావారికి, వాడు నిజంగా దొంగేమోనని అనుమానంగా వున్నట్టుంది. కాని పైకిమాత్రం కనపడకుండా "అయితే మీరిద్దరూ కలిసి వాడి కంట్లో కారం కొట్టి, కర్రలతో తలకాయ పగలకొడ్తారన్న మాట" అనటం, నవ్వటం.

మామూలప్పుడయితే, మేమూ ఎగతాళి పట్టించేవాళ్ళమేగాని, మా గాభరాలో నవ్వులు గివ్వులూ మా చెవికెక్కడంలేదు. ఎందుకంటే ఇంట్లోకి ఎలకొస్తే, వెళ్ళగొట్టటానికి మావారు చేసే 'కథాకళి' ఫిలిం తీయాల్సిందేగాని, వర్ణించటానికి మాటలు చాలవు.

ఇంతలో తలుపుమీద 'టకటక'మని చప్పుడయింది. భయంవల్లో యేమో ముగ్గురం వొక్కసారే 'కోన్‌హై' అని కోరస్‌లాగా అరిచాం. 'మైహూ కర్తార్‌సింగ్' అన్నాడు.

తలుపు తియ్యగానే, పళ్ళికిలిస్తూ లోపలి కొచ్చి కుట్టడం మొదలెట్టాడు. నేనూ, మా అమ్మాయి వాడికి వెనగ్గా ఒకళ్ళు, ముందు వైపు ఒకళ్ళు కొద్దిగా దూరంగా కూచున్నాం. నాకు పిస్టల్ చూపిస్తే కంట్లో కారం తన్ను కొట్టేట్టు, తనకు చూపిస్తే నేను కొట్టేట్టూ పెద్దగానే మాట్లాడుకుంటున్నాం.

ఆఖరి కవరు కుడుతున్నాడు. మధ్య మధ్యలో మా యిద్దరివంకా చూస్తున్నాడు గమ్మత్తుగా. కుట్టటం అయిపోయినట్లుంది, అన్నీ సర్దుకుంటున్నాడు కత్తెరా, టేపు, దారాలు అన్నీ సంచీలో వేసుకుంటున్నాడు. మా అమ్మాయి "అమ్మా జాగ్రత్త. ఇప్పుడే తీస్తాడు పిస్టల్ సంచీలోంచి. రెడీగా వుండు" అంటోంది.

నాకు చెమటెక్కువయి కాళ్లు, చేతులు వణకటం ప్రారంభించాయి. ఆ వణుకుడికి కారం పొట్లం వొదులయి చిన్నగా రాలటం మొదలయింది. కారం కోరుకి వాడు, మావారు పోటీలు పడ్డట్టుగా తుమ్మటం మొదలెట్టారు.

ముక్కు తుడుచుకుంటూ "అచ్చా సాబ్ పైసా దేదీజియే" అన్నాడు. అన్నదే తడవుగా డబ్బు వాడిచేతిలో పెట్టి దబదబా వీధితలుపు తెరిచారు మావారు "వెళ్ళరా వెధవాయీ" అంటూ.

వాడు వెళ్ళటానికి రెండు మెట్లు దిగి, మా వైపుతిరిగి "దర్జీవోల్లంతా దొంగోల్లుగారండీ" అని తెలుగులో అంటూ గబగబా మెట్లు దిగి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఓరి వెధవయ్యా! నువ్వు కొన్నాళ్ళు సికింద్రాబాద్‌లో వున్నావన్న సంగతి మర్చిపొయ్యాంరా బాబూ" అనుకున్నాం. ✳